

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе.

II. Разлози за доношење закона

- Анализа садашњег стања

Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09) је по први пут у правном систему Републике Србије на системски начин уредио област културе, између осталог, уводећи и неке нове институте везане за ову област. У том смислу је чланом 15. овог закона, предвиђено образовање Националног савета за културу као стручно-саветодавног тела, ради обезбеђивања сталне стручне подршке у очувању, развоју и ширењу културе. У складу са обавезама из члана 15. Закона о култури, Народна скупштина Републике Србије је на седници одржаној 25. маја 2011. године, донела Одлуку о избору чланова Националног савета за културу. Ово тело има деветнаест чланова које бира Народна скупштина Републике Србије по процедури која је детаљно регулисана у члану 16. Закона о култури. Што се тиче послова и задатака овог Савета, они су регулисани у члану 17. овог закона, чиме је уједно утврђена надлежност у односу на део државне управе који је задужен за област културе.

- Проблеми које закон треба да реши

Разлог за доношење Закона о допуни Закона о култури, везан је за проблем који се појавио након формирања Националног савета за културу, а који се односи на непостојање правног основа за обезбеђивање средстава за рад овог Савета и остваривање накнаде за рад чланова овог тела.

- Циљ који се доношењем закона постиже

Стварање оптималних услова за рад Националног савета за културу и остваривање њихових обавеза које су регулисане у члану 17. Закона о култури, неминовно изискује одређене трошкове у раду Савета и неопходност да се његовим члановима омогући остваривање права на накнаду за рад у висини коју утврди надлежан одбор Народне скупштине.

- Разматране могућности да се проблем реши и без доношења прописа

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- status quo - не мењање важећег Закона о култури,
- допуне Закона о култури којим би се извршила корекција дела учених проблема.

Прва опција није била одржива из разлога што тако није било могуће обезбедити адекватни правни основ којим би се на јединствен начин и трајно уредило питање за

обезбеђивање средстава за рад Националног савета за културу и остваривања права на накнаду за рад његових чланова.

- Зашто је доношење прописа најбољи начин за решавање проблема

За остваривање основне идеје законодавца који је приликом доношења Закона о култури предвидео оснивање једног таквог скупштинског тела у култури, независног од извршне власти, какав је Национални савет за културу, неопходно је на адекватан начин решити и питање обезбеђивање средстава за рад Националног савета за културу и остваривање права на накнаду чланова тог тела. Закон о култури, када је реч о о регулисању функционисања тог тела, није предвидео правни основ за регулисање овог питања, те је неопходно управо кроз допуну овог закона решити овај проблем.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Члан 1. Закона о допуни Закона о култури утврђује обавезу Републике Србије да у буџету обезбеди средства за рад Националног савета за културу. Истовремено се овим чланом овлашћује надлежни одбор Народне скупштине да утврди висину накнаде за рад чланова овог Савета.

Члан 2. Закона о допуни Закона о култури, утврђује ступање на снагу овог закона осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије” и почетак његове примене од 1. јануара 2014. године.